

COMENIUS – ICARUS

V Budimpešti, Madžarska, in Trenčinu, Slovaška, je bila zadnja konferenca v okviru naslovnega projekta in partnerstva šestih šol iz šestih držav. Za letošnje leto smo izbrali vodilo: Kakšen bo naš novi svet? Kaj lahko z novimi idejami prispevajo mladi? Zato je bila zasnovana skupna spletna stran, ki so jo objavili mednarodni koordinatorji Udens Collega. Na njej so dijaki objavljali in komentirali mnenja o sledečih temah:

- Vloga jezikov in vloga linguae france, IES BELLVITGE, L'Hospitalet/Barcelona; Španija-Katalonija;
- Socialna omrežja in njihova vloga, ESCOLA SECUNDARIA DANIEL SAMPAIO, Sobredal, Portugalska;
- Učenje z računalnikom in robotom – ali bosta zamenjala učitelja in knjigo? Bokáy Janós Gimnazium, Budimpešta, Madžarska;
- Nevarnost nesreč v jedrskih elektrarnah, GYMNÁZIUM L'. ŠTÚRA, Trenčin, Slovaška;
- Gensko spremenjena živila in odnos ljudi do njih, Udens College, Uden, Nizozemska;
- Kakšna naj bo šola v letu 2020? Gimnazija Šentvid, Ljubljana, Slovenija

Mnoga vprašanja so dijaki obravnavali tudi na bilateralnih izmenjavah, tako da so tako obogatili spletno stran.

V Budimpešti smo se zbrali z vsake šole po štirje dijaki in koordinatorji oziroma mentorji. Dijake so gostili domačini. Dijaki so dopoldne, 7. 4. 2011, svoja spoznanja soočili z drugimi dijaki na tako imenovanem evropskem parlamentu in potem svoje zaključke, s katerimi so se strinjali in jih prepoznali kot svoje, objavili v skupnih tezah. V debati so sodelovali po kriteriju, da v skupini, ki so jo zastopali, niso mogli sodelovati. Popoldne istega dne so dijaki vsake šole pripravili predstavitev spoznanj za vse udeležence. V petek, 8. 4., so dijaki v mešanih skupinah glede na narodnost raziskovali Budimpešto, in sicer so iskali »skriti zaklad« - vsaka mešana skupina svojo znamenitost. Popoldne pa smo si vsi udeleženci ogledali Budimpešto z valov Donave, saj smo jo prepluli od najbolj severnega do najbolj južnega mostu in nazaj. V soboto, 9. 4., smo se z avtobusoma odpeljali h gostiteljem v Trenčin, ki je na severozahodu Slovaške pod nizkimi Tatrami in blizu poljske meje –vožnja do tja traja pet ur. Mesto je podobno Kamniku, le da je njihov srednjeveški grad mogočnejši, več ga je ohranjenega in obvladuje mesto pod seboj. Grad smo si ogledali, dijaki tudi notranjost. Potem so se skupaj s slovaškimi gostitelji – folklorno skupino Trenčan – v telovadnici učili ljudskih plesov. Pri skupni večerji v šolski jedilnici pa so plesalci predstavili plese v duhoviti in inventivni koreografiji. Pot domov mimo Blatnega jezera je srečala štorclje.